

Fakti lietā "Ādamsons pret Latviju"

Iesniedzējs ir Latvijas Republikas pilsonis, dzimis 1956.gadā.

Pēc Kijevas Augstākajā Jūras politiskajā karaskolā apgūtās specialitātes "jūras kara flotes kara - politiskais stūrmanis", iesniedzējs laikā no 1979.gada oktobra līdz 1992.gada maijam dienēja dažādās PSRS Valsts drošības komitejas Robežapsardzības karaspēka vienībās Tālajos Austrumos – sākotnēji kā Jūras kara flotes kuģa komandiera vietnieks politiskajā darbā; vēlāk, pēc Jūras kara flotes 3.ranga kuģa kapteiņa pakāpes saņemšanas 1987.gada maijā, kā Jūras kara flotes daļas štāba priekšnieka vietnieks izlūkošanas darbā Malokuriļskā. Īsi pirms demobilizācijas no PSRS Valsts drošības komitejas Robežapsardzības karaspēka iesniedzējs bija Jūras kara flotes Otrā apmācību centra komandiera vietnieks Nahodkā, Piejūras apgabalā.

Pēc demobilizācijas 1992.gada 7.jūnijā iesniedzējs atgriezās Latvijā, kur pēc viņa lūguma viņš tika iesaukts aktīvajā militārajā dienestā Latvijas Republikas Aizsardzības spēkos. Laikā no 1994.gada 14.aprīļa līdz 1994.gada 25.novembrim iesniedzējs bija Latvijas Republikas Aizsardzības spēku Robežsargu brigādes priekšnieks.

Laikā no 1994.gada 10.novembra līdz 1995.gada 21.decembrim iesniedzējs bija iekšlietu ministrs.

1995.gada 7.novembrī iesniedzējs kļuva par 6.Saeimas deputātu no savienības "Latvijas ceļš". 1998.gada 20.jūlijā Satversmes aizsardzības biroja Totalitārisma seku dokumentēšanas centrs informēja 6.Saeimas Prezidiju, ka iesniedzējs, saskaņā ar ierakstiem viņa virsnieka apliecībā ir "uzskatāms par PSRS Valsts drošības komitejas štata darbinieku". 1998.gada 28.jūlijā 6.Saeimas Prezidijs iesniedza pieteikumu Ģenerālprokuratūrai par iesniedzēja sadarbības fakta ar VDK konstatēšanu. 1998.gada 24.septembrī Reabilitācijas un Specdienestu lietu prokuratūras sagatavotais prokurora atzinums apstiprināja, ka PSRS Robežsardzes karaspēks bija PSRS Valsts drošības komitejas struktūrvienība un tāpēc iesniedzējs ir uzskatāms par PSRS Valsts drošības komitejas štata darbinieku. Attiecīgi, iesniedzēja pārbaudes lietas materiāli tika nosūtīti Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesai iesniedzēja sadarbības fakta ar Valsts drošības komiteju konstatēšanai.

1998.gada 3.novembrī 7.Saeimas Mandātu un iesniegumu komisija apstiprināja visu Saeimā ievēlēto deputātu, t.sk. arī iesniedzēja mandātus. Lēmums tika balstīts uz to, ka līdz tiesas sprieduma pasludināšanai, nav pamata anulēt iesniedzēja mandātu.

2000.gada 3.martā Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa konstatēja, ka iesniedzējs ir bijis PSRS Valsts drošības komitejas Robežsardzes karaspēka štata darbinieks laikā no 1981.gada 26.augusta līdz 1992.gada 6.jūnijam. Par šo spriedumu iesniedzējs iesniedza apelācijas sūdzību, kuru vēlāk atsauca.

2002.gada 7.augustā Centrālā vēlēšanu komisija svītvoja iesniedzēju no LSDSP iesniegtā deputātu kandidāta saraksta 8.Saeimas vēlēšanās, jo viņš neatbilda deputāta kandidāta prasībām, kas bija noteiktas "Saeimas vēlēšanu likuma" 5.panta 5.punktā. 2002.gada 14.augustā iesniedzējs par šo Centrālās vēlēšanu komisijas lēmumu iesniedza sūdzību Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā. 2002.gada 20.augustā Rīgas pilsētas Centra rajona tiesa noraidīja iesniedzēja sūdzību. Par minēto lēmumu Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta priekšsēdētājs iesniedza protestu Augstākās tiesas Senātam. 2002.gada 9.septembrī Augstākās tiesas Senāts noraidīja iesniegto protestu, atstājot spēkā 2002.gada 20.augusta Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas lēmumu.